

Το μυστήριο της Αγίας Τριάδος

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η επόμενη μέρα μετά τη μεγάλη γιορτή της Πεντηκοστής, η Δευτέρα του Κατακλυσμού, όπως ονομάστηκε, είναι αφιερωμένη στο άγιο και ζωοποιό Πνεύμα, ως το κύριο πρόσωπο της γιορτής της Πεντηκοστής.

Την ίδια μέρα, όμως, γιορτάζουμε την Αγία Τριάδα, γιατί το άγιο Πνεύμα μάς υπέδειξε «το μυστήριο της αγίας και ομοουσίου και συναϊδίου και αδιαιρέτου και συγχύτου Τριάδος».

Πάνω σ' αυτό το δόγμα της Αγίας Τριάδος, που είναι ο Θεός μας, στηρίζεται η πίστη μας, που είναι η πίστη των Πατέρων, των Αγίων, της Εκκλησίας μας. Η διατήρηση της πίστης αυτής, που συνεπάγεται προσπάθεια, αγώνα και κάποτε μαρτύριο, δεν έχει στόχο να διατηρήσουμε την αλήθεια του Θεού, ως να είμαστε δικηγόροι Του, αλλά να διασφαλιστεί η σωστή ζωή του ανθρώπου, ώστε να μπορεί να ζήσει τη ζωή του Θεού και να θεωθεί.

Το «μυστήριο της Αγίας Τριάδος» ασφαλώς υπερβαίνει το λογικό μας, εφόσον αντίκειται σ' αυτό. Η «κατανόησή» του ως μυστηρίου βρίσκεται στο βίωμά του. Όσο ζούμε την κοινωνία των προσώπων, την ενότητα, την αγάπη και την ισότητα με τους συνανθρώπους μας, τόσο καταλαβαίνουμε τι σημαίνει ο Θεός μας να είναι Τριαδικός κι όχι μονάδα. Όσο βιώνουμε τη μοναδικότητα του προσώπου μας, και του προσώπου του κάθε ανθρώπου τόσο κατανοούμε την ομορφιά του Θεού μας να είναι Πατέρας, Υιός και άγιο Πνεύμα, «Τριάδα ομοούσιος και αχώριστος», κι όχι ένα πρόσωπο χωρίς σχέση.

Στον κόσμο του συμφέροντος, της ιδιοτέλειας και της αντιπαλότητας, όπου ο άνθρωπος νιώθει μόνος και αβοήθητος, υπάρχει κρυμμένο το «μυστήριο της Αγίας Τριάδος». Υπάρχει δηλαδή ένας άλλος κόσμος, όπου βρίσκουμε την αγάπη, την κατανόηση, την αλληλοβοήθεια. Κυριαρχεί για κάποιους ο Τριαδικός Θεός ως η ζωή της ζωής τους, ακόμα κι αν μην το συνειδητοποιούν. Γιατί η αγάπη, το δόσιμο, η συμπόρευση, δεν είναι το τι λέμε αλλά το τι ζούμε. Η πίστη στον Τριαδικό Θεό είναι τρόπος ζωής, όχι ιδεολογία, ούτε φιλοσοφία ούτε, βέβαια, αιτία καύχησης και διεκδίκησης αντιμισθίας.

Το «μυστήριο της Αγίας Τριάδος», ο τρόπος ζωής του Τριαδικού Θεού, αποκαλύπτεται κάποτε εκεί που δεν περιμένουμε. Πάντα, όμως, στην ταπεινή καρδιά που μετανοεί, που συμπονεί, που συγχωρεί, που καλύπτει αδυναμίες και αμαρτίες των άλλων. Ποτέ στους σκληρούς, στους αυτάρκεις, στους εγωιστές. Η αποκάλυψη γίνεται μυστικά και δυναμικά από το Πνεύμα το άγιο που «όπου θέλει πνει». Τότε, καταλαβαίνεις τι σημαίνει υπέρβαση θανάτου, ενότητα με όλο τον κόσμο, αφοβία των δυσκολιών. Κατανοείς την ομορφιά της ζωής, του προσώπου, της σχέσης, του έρωτα, της φιλίας. Αντιλαμβάνεσαι πως ο Τριαδικός Θεός είναι κοντά μας, μέσα μας, ως αγάπη, ως οικείος, ως φίλος και εραστής.

Μπροστά στο «μυστήριο της Αγίας Τριάδος» ανακαλύπτεις το νέο κόσμο τού Θεού που στηρίζεται στη θυσία του Χριστού και στην Ανάστασή Του. Τότε, αναπόφευκτα, βρίσκεσαι μπροστά στην πρόσκληση να το ζήσεις ως ανάγκη κι ως ευκαιρία κι ως δυνατότητα αιώνια.

Πηγή: isagiastriados.com